

Nie ma już nic – mirosław breguła

Bez niej tak trudno żyć,
Bo pustka wciąż kusi łzy
Dni wstają szare
Po nocach bez gwiazd
Zdarza się raz
Na imię jej Miłość
Nie łap, nie szukaj jej
Na pewno gdzieś znajdzie Cię
Jeśli już kochasz,
To kochaj po grób
Los sprawił cud
Większej nie znajdziesz już
A bez niej nie ma już nic
Nie wiesz jak żyć
Z nią zdobędziesz się na wszystko
Wiesz, bez niej nie ma już nic
Puste są dni
Sny drwią zamglone
A serce śpi
Pieśni uśpionych serc
Wyśmiały jej smak i sens
Cóż mogła zrobić
Gdy porwał ją wiatr?
Bywa i tak
A czas płynie dalej
Lecz bez niej nie ma już nic
Nie wiesz jak żyć
A z nią, zdobędziesz się na wszystko
Wiesz, bez niej nie ma już nic
Puste są dni
Sny drwią zamglone,
A serce śpi
Bez niej nie ma już nic
Nie wiesz jak żyć
A z nią, zdobędziesz się na wszystko
Wiesz, bez niej nie ma już nic

Puste są dni
Sny drwią zamglone,
A serce śpi
Miłość to zmienia -zaufaj mi

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych